

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/222/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123236842
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5123236842.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto, dieťa rodičov - matka: C. B., D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. F. XXX/XX, G. H. I., zastúpená splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Martin Chlapík s.r.o., so sídlom Sládkovičova 13, Žilina, IČO: 47 253 339 a otec: J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G.. X/X, XXXXX G., H. B. D., zastúpený splnomocneným zástupcom: MK Legal Advisory s. r. o., so sídlom Gercenova 29, Bratislava, mestská časť Petržalka, IČO: 57 097 275, o návrhu otca o zníženie výživného a úpravu styku s maloletým dieťaťom a o návrhu matky o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 21P/221/2023-311 zo dňa 13. júna 2025, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a V. p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina, ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) rozsudkom č. k. 21P/221/2023-311 zo dňa 13. júna 2025 rozhodol tak, že:

I. Návrh otca o zníženie výživného zamietla.

II. Konanie o návrhu matky o zvýšenie výživného zastavuje.

III. Styk otca s maloletou A. na základe dohody rodičov upravuje nasledovne:

Otec je oprávnený sa s maloletou A. stretávať každý tretí víkend v mesiaci od štvrtka od 16:00 hod do nedele do 18:00 hod s tým, že za prvý víkend v mesiaci sa považuje aj víkend v prípade, ak prvý deň v mesiaci prípadne na sobotu alebo nedeľu.

Počas prázdnin, kedy sa neuplatní režim stretávania počas bežného roka je otec oprávnený sa s maloletou A. stretávať: - počas jarných prázdnin každý nepárny rok od soboty bezprostredne predchádzajúce začiatku jarných prázdnin od 9:00 hod. do soboty týždňa jarných prázdnin do 18:00 hod., - počas letných prázdnin od 01.08. od 9:00 hod. do 31.08. do 18:00 hod., - počas veľkonočných prázdnin každý páry kalendárny rok od štvrtka od 18:00 hod do veľkonočného pondelka do 18:00 hod., - počas vianočných sviatkov každý nepárny kalendárny rok od 23.12. od 9:00 hod. do 29.12. do 18:00 hod. a každý páry rok od 27.12. od 9:00 hod. do 03.01. nasledujúceho kalendárneho roka do 18:00 hodiny. Otec maloletú prevezme v mieste bydliska matky a po skončení stretnutia odovzdá matke v mieste bydliska matky. Matka sa zaväzuje maloletú na stretnutie riadne pripraviť a otcovi odovzdať.

IV. Týmto mení rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 30P/279/2018 z 25.09.2019 v časti úpravy styku.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 24.10.2023 podal otec návrh, ktorým sa domáhal zníženia výživného (na sumu 100 eur mesačne s tým, že od januára do júla a od septembra do decembra daného

kalendárneho roka vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku pričom matka sa zaväzuje prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 100 eur mesačne počas augusta daného kalendárneho roka vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletej s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku) a zmeny úpravy styku s maloletým dieťaťom.

1.2 Matka sa k podanému návrhu vyjadrila v podaní zo dňa 02.02.2024 a zároveň navrhla zvýšiť výživné a to na sumu 350 eur mesačne, a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám od podania návrhu.

1.3 V prejednáwanej veci bolo tak predmetom konania úprava výživného – zníženie výživného na základe návrhu otca a zvýšenie na základe návrhu matky, a preto súd v zmysle ust. § 157 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“ zisťoval a následne vyhodnocoval zmenu pomerov, ktorá je rozhodujúca pre výšku a trvanie výživného, pričom zmena rozsudku je vždy prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 3, 4, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých (ďalej len „Zákona o rodine“), § 52, § 29 ods. 1, 2, 3 CMP.

1.4 Súd pri posudzovaní návrhov na zmenu výživného vychádzal zo skutočností, že naposledy o vyživovacej povinnosti otca rozhodoval v roku 2019 (rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 30P/279/2018-153 zo dňa 25.09.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.10.2019 súd manželstvo rodičov dieťaťa rozviedol a schválil rodičovskú dohodu, pričom maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na výživu maloletej výživným vo výške 250 eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej, zároveň sa otec zaviazal zasielať k rukám matky rodinný prídavok, ktorý je vyplácaný na maloletú v Nemecku a rodičia sa dohodli na úprave styku otca s maloletou). Matka pracovala ako samostatne zárobkovo-činná osoba, prevádzkovala obchod s textilom a jej čistý príjem zo živnosti bol okolo 500 eur. Otec pracoval ako samostatne zárobkovo-činná osoba v stavebníctve v Nemecku, kde podľa vlastného vyjadrenia aj podával daňové priznanie a jeho čistý príjem bol 1.300 eur. Maloletá navštevovala 1. ročník základnej školy. Matka s maloletou bývala v rodinnom dome v jej vlastníctve. Otec pracoval a žil v Nemecku, býval u priateľky spolu s jej maloletou dcérou v rodinnom dome. Obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi A. B., nar. XX.XX.XXXX. Maloletá aktuálne navštevuje 6. ročník základnej školy. Má naďalej bežné výdavky spojené s bývaním, stravovaním, obliekaním ako aj súvisiace s návštevou školy a záujmových činností (základná umelecká škola – výtvarná výchova) a výdavky na voľný čas, nakoľko vzhľadom na vyšší vek sa menia aj jej záujmy. Súd mal za to, že aktuálne určené výživné 250 eur mesačne pokrýva 2/3-tiny aktuálnych výdavkov. Matka je od 17.07.2023 zamestnaná a jej priemerný čistý mesačný príjem je cca 1.100 eur, uplatňuje si u zamestnávateľa daňový bonus a aktuálne poberá rodinné prídavky vo výške 60 eur mesačne zo Slovenska a 195 eur mesačne z Nemecka. Žije s maloletou a plnoletým synom vo vlastnom rodinnom dome. Zabezpečuje bývanie aj osobnú starostlivosť čo je forma vyživovacej povinnosti a na ktorú skutočnosť bol súd povinný prihliadať. Otec bol do 31.12.2023 zamestnaný u zamestnávateľa K. D. A.. Jeho celkový príjem za rok 2023 bol 21.600 eur brutto, priemerný čistý mesačný príjem za rok 2023 bol vo výške 1.3612,13 eur. V období od 01.1.2024 do 14.07.2024 bol evidovaný na úrade práce, za ktoré obdobie mu bola vyplatená podpora v celkovej výške 9.185 eur, t. j. 1.312,14 eur. Od 15.07.2024 sa opätovne zamestnal u K. D. A., kde za obdobie od 15.07.2024 do 31.12.2024 dosiahol príjem 6.299,17 eur netto, priemerný čistý mesačný príjem 1.049,86 eur. V období od 01/2025 do 04/2025 jeho priemerný čistý mesačný príjem bol 1.195,71 eur. Otec naďalej býva v spoločnej domácnosti s partnerkou v rodinnom dome, ktorý ona vlastní. Na náklady domácnosti prispieva podľa vlastného vyjadrenia a predloženého rozpisu výdavkov v sume 400 – 500 eur mesačne. Ostatné mesačné výdavky predstavujú sumu 1.388,27 eur (platba za úrazové a životné postenie pre otca a pre 2 deti - 83,40 eur, pôžička - 79,98 eur, platba za elektrinu v SR - 15 eur, za telefón otca, syna a tablet dcéry - 75,99 eur, nájomné - 500 eur, stravovanie - 200 eur, poplatok za vedenie bankového účtu - 13,90 eur, pohonné hmoty pri ceste na územie SR a späť - 420 eur). Ďalšie výdavky, ktoré otec označil ako svoje, avšak hradí ich jeho partnerka – výživné na dcéru 250 eur, na syna A. 100 eur, starostlivosť o maloletú (oblečenie, hygiena, obuv, aktivity) 2.000 eur ročne, STK, EK servis motorového vozidla, diaľničná známka 2.200 eur ročne, darčeky na oslavy a iné príležitosti 500 eur ročne, športové aktivity a športové vybavenie 1.000 eur ročne, pohonné hmoty vrátane AdBlue 500 eur ročne, letná a zimná dovolenka 3.000 eur ročne.

1.5 Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný. Určené výživné zodpovedá aktuálnym odôvodneným potrebám maloletej pričom výška a charakter bežných výdavkov zodpovedá štandardu potrieb maloletých detí v rovnakom veku. Maloletá je vo veku intenzívneho fyzického rastu a oprávnené potreby detí závisia od veku, zdravotného stavu, pričom medzi odôvodnené potreby patria okrem bežných potrieb ako výživa vo vlastnom slova zmysle

(ošatenie, obuv, náklady na bývanie, strava, hygiena) aj ďalšie potreby súvisiace s rozširovaním, prehľbovaním vzdelania, ktoré prispievajú k rozvoju záujmov, súvisia s prípravou na budúce povolanie a tiež výdavky na kultúrne, športové, rekreačné potreby, t. j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje v súčasnosti život kultúrneho človeka. Samozrejme v súvislosti s výdavkami na strane maloletej treba prihliadať na to, že časť je možné uhradiť z rodinných prídavkov, ktoré však nemôžu nahrádzať vyživovaciu povinnosť rodiča. Návrh nie je dôvodný ani pre dôvody, ktoré uviedol otec ako zmenu jeho pomerov – nízky príjem a zvýšené výdavky, keďže aj pri predchádzajúcom rozhodovaní súdu mal príjem cca 1.300 eur tak ako v súčasnosti. Pracoval a žil v Nemecku so súčasnou partnerkou v jej domácnosti, v rodinnom dome. Vyjadrenia otca ohľadom zníženého príjmu vyznievajú špekulatívne, nakoľko tento do 31.12.2023 pracoval u svojej partnerky, kde dosahoval čistý mesačný príjem vo výške 1.361,13 eur. Následne bol od 01.01.2024 do 14.07.2024 evidovaný na úrade práce v Nemecku, kedy poberal podporu v nezamestnanosti v celkovej výške 9.185 eur. Od 15.07.2024 sa zamestnal na čiastočný úväzok (85 hodín mesačne) opätovne u svojej partnerky ako správca budov. Za obdobie od 15.07.2024 do 31.12.2024 dosiahol príjem vo výške 5.545,91 eur netto, čo je cca 1.008,35 eur mesačne. V období od 01.01.2025 do 30.04.2025 jeho priemerný čistý mesačný príjem bol vo výške 1.195,71 eur. Prechodná zmena v pomeroch otca – v dôsledku evidencie na úrade práce nie je podľa súdu okolnosťou pre trvalé zníženie výživného, či zníženie výživného do budúcnosti, naviac ak výška podpory bola po prepočte 1.312,14 eur, t. j. rovnako ako jeho príjem v predchádzajúcom období. Sám otec v podanom návrhu žiadal upraviť výživné na sumu 100 eur od právoplatnosti rozhodnutia napriek tomu, že svojvoľne toto výživné platil od januára 2024 a aktuálne aj platí len vo výške 100 eur. Okrem toho obaja rodičia mali v čase predchádzajúceho rozsudku vyživovaciu povinnosť aj k svojmu plnoletému synovi, ktorý v tom čase študoval. Aktuálne po dohode so synom mu výživné otec neplatí, ale poskytuje mu inú formu plnenia. Pri poslednom rozhodnutí súdu sa rodičia dohodli na úprave styku s tým, že otec počítal, že za dcérou bude cestovať každý mesiac a vzhľadom na miesto preberania a odovzdávania, bude znášať výdavky na cestu. Bol si tak teda vedomý týchto skutočností, keď uzavrel rodičovskú dohodu, kde sa zaviazal prispievať na výživu maloletej vo výške 250 eur mesačne. Otec nepreukázal žiadne objektívne skutočnosti, pre ktoré nemôže pracovať alebo jeho schopnosť pracovať by bola obmedzená, či dokonca vylúčená. Naviac treba uviesť, že otec pracuje u svojej partnerky, u ktorej má dohodnutý čiastočný úväzok podľa jeho vyjadrenia preto, aby mohol plnohodnotne v zmysle dohody medzi rodičmi dcéru navštevovať každý mesiac, kde u iného zamestnávateľa by mu to umožnené nebolo. Na druhej strane však tvrdil, že jeho výdavky vrátane výživného, oblečenia, hygieny, obuvi, aktivít, pohonných hmôt, či dovolenkových pobytov v súvislosti s maloletou hradí jeho partnerka a malo by ísť o sumu cca 1.265 eur mesačne, z ktorej sumy výživné predstavuje 250 eur. V medziobdobí sa otec stal vlastníkom, resp. spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností (LV č. XXX katastrálneho územia /ďalej len „k.ú.“/ L. M. – spoluvlastník ornej pôdy v podiele 1/5-iny, podiel 1/16-iny bytu po otcovi v k.ú. L. M. a LV č. XXXX k.ú. K. otec spolu s partnerkou sú podieloví spoluvlastníci pozemku každý v 1-ici). Na predmetnom pozemku sa nachádza rozostavaný rodinný dom, ktorý podľa vyjadrenia otca financuje výlučne jeho partnerka. Napriek tomu, že otec žije s partnerkou vo vzťahu a v spoločnej domácnosti dlhodobo, pričom partnerka má hradiť aj značnú časť jeho nákladov, k výške jej príjmu sa vyjadriť nevedel, resp. nechcel. Mesačné náklady na spoločnú domácnosť, kde sa on sám podieľa sumou 400 až 500 eur mesačne, pritom predstavujú sumu 1.146,17 eur. Zo zaslaného prehľadu od otca tieto náklady zahŕňajú aj poistenie domu, daň z domu, poistenie, fond opráv, a to napriek tomu, že tento nie je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, a teda mu tieto poplatky ani neprislúchajú platiť. Okrem toho by mal byť tento podiel nižší, predstavovať 1/3-tinu, keďže v domácnosti žijú dve dospelé osoby a maloleté dieťa. Súd mal za to, že otec vzhľadom na svoj vek, pracovné skúsenosti, kvalifikáciu a doterajšie uplatnenie je schopný aj naďalej dosahovať príjem, ktorý mu umožní plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletej súdom v určenom rozsahu. Skutočnosť, že výživné matka využíva na svoje potreby spojené s podnikaním neboli preukázané. Samotný otec uviedol, že dôkaz o tom nemal, povedal mu to tak syn. Naviac matka podnikateľskú činnosť ukončila k 30.06.2023.

1.6 Matka na pojednávaní zobrala návrh na zvýšenie výživného späť a žiadala konanie zastaviť. Otec a kolízny opatrovník na pojednávaní vyjadrili súhlas so späťvzatím návrhu a zastavením konania. Na základe oprávnenia matky disponovať s návrhom na začatie konania, súd podľa ust. § 29 ods. 1 CMP rozhodol o zastavení konania o návrhu matky o zvýšenie výživného na maloletú.

1.7 Súd pristúpil k zmene výkonu rodičovských práv pri úprave styku otca s maloletou. Obaja rodičia na pojednávaní predniesli predstavy ohľadom úpravy styku. Súd pri rozhodovaní o úprave styku akceptoval súhlasné vyjadrenia matky a otca k vymieneným dňom a hodinám (začiatok a koniec styku) pri úprave styku tak počas bežného roka, ako aj pri jednotlivých prázdninách.

1.8 Na záver dodal, že v rámci nariadeného pojednávania otec ani jeho právny zástupca nenastolil otázku úpravy povinnosti matky informovať otca ohľadom maloletej. Súd v tejto súvislosti poukázal na to, že otec je aj podľa vyjadrenia maloletej s touto v pravidelnom kontakte, stretávania prebiehajú každý mesiac, kedy otec má možnosť mať priame informácie o zdravotnom stave maloletej alebo informácie o jej vzdelávaní a výsledkoch.

1.9 O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie zo dňa 24.07.2025 a to do výroku I., ktorý navrhol zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie považujúc ho za vecne nesprávny, nezákonný, riadne neodôvodnený a arbitrárny pričom vo výrokoch II., III., IV., V. a VI. (správne II., III., IV. a V. – poznámka odvolacieho súdu) zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

2.1 Namietal, že počas nezamestnanosti prijal podporu v sume 9.185 eur brutto hoci reálne mu bola vyplatená suma 5.866,56 eur. Teda jeho priemerný mesačný príjem v tomto období bol 907,20 eur a nie ako nesprávne súd uviedol 1.312,14 eur. Uvedená skutočnosť vyplývala z výpisu z jeho bankového účtu. Suma 9.185 eur predstavovala tzv. fiktívne zárobkové ohodnotenie (tzv. Entgelt) čo znamená, že výška podpory v nezamestnanosti v Nemecku spravidla zodpovedá približne 60 % - 67 % z priemerného čistého príjmu dosiahnutého pred nezamestnanosťou. Počas poberania podpory v nezamestnanosti agentúra práce odvieďa za otca príspevky na dôchodkové poistenie, aby nedošlo k prerušeniu nároku na dôchodok.

2.2. Okrem toho v uvedenom čase uzatvorenia rodičovskej dohody predmetom ktorej bol záväzok otca prispievať na výživu maloletej sumou 250 eur mu nevznikli žiadne cestovné výdavky nakoľko podnikal ako samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá nakupovala materiál na výkon svojej podnikateľskej činnosti na Slovensku a teda v prevažnej väčšine si náklady na cestovné započítal do daňových výdavkov v obdobiach kedy bolo možné spojiť nákup materiálu s realizáciou práva styku s maloletou. V tomto období keď mu je z dôvodu realizácie práva styku s maloletou umožnené zamestnať sa len na čiastočný pracovný úväzok cestovné výdavky vo výške 400 eur mesačne spolu s priemernými výdavkami na servis vozidla a diaľničné známky vo výške 166 eur mesačne predstavujú s ohľadom na jeho čistý mesačný príjem 1.100 eur veľkú finančnú záťaž.

2.3 Ďalej otec vytýkal súdu, že pri posudzovaní jeho finančných možností vôbec nezobral do úvahy skutočnosť, že popri súdom stanovenom výživnom je povinný pravidelne uhrádzať výdavky na zabezpečenie si bývania, na ktorom sa podieľa vo výške 500 eur mesačne, pričom celkové náklady na prevádzku rodinného domu, v ktorom žije sú vo výške približne 1.265 eur mesačne. Predmetný výdavok predstavuje podiel na prevádzke rodinného domu, vlastníkom ktorého je jeho partnerka a v zmysle nemeckých právnych predpisov tento výdavok zahŕňa podiel otca na poistení domu, dani z nehnuteľností, platba za energie, vodu, správu, fond opráv, poplatok za odvoz odpadu, ako aj za verejnoprávnu televíziu. Podľa súdu náklady na rodinný dom predstavujú 1.146,17 eur a jeho podiel vo výške 1/3-tiny by mal tak predstavovať 422 eur, pričom súd túto skutočnosť v odôvodnení rozhodnutia nezohľadnil a nevysporiadal sa s ňou.

2.4 Žiadnym spôsobom sa nevysporiadal ani s jeho aktuálnymi finančnými schopnosťami a nevyhnutnými výdavkami potrebnými na zabezpečenie základných životných potrieb. Poukázal na to, že už v návrhu i na pojednávaní uviedol, že nie je schopný ich ďalej uhrádzať, dokázal ich uhrádzať len v dôsledku finančnej pomoci svojej partnerky, ktorá sa však už ďalej odmieta podieľať na ich úhrade. Ak teda jeho čistý mesačný príjem je vo výške 1.100 eur, mesačné výdavky na zabezpečenie bývania 500 eur, cestovné výdavky 400 eur a minimálne náklady na stravu 400 eur a výdavky na maloletú dcéru, ktoré uhrádza nad rámec súdom určeného výživného (ošatenie, hygiena, obuv, výlety vo výške 2.000 eur ročne, t.j. 167 eur mesačne) mu po uhradení len týchto nevyhnutných základných potrieb nezostáva už ani suma životného minima. Preto ak bude on naďalej zaviazaný na úhradu výživného vo výške 250 eur nebude v jeho finančných schopnostiach pravidelne realizovať styk s maloletou z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na cestovné.

2.5 Podľa otca pri skúmaní jeho majetkových pomerov súd zrejme opomenul skutočnosť, že aj on potrebuje mať zabezpečené bývanie vzhľadom k tomu, že po rozvoде s matkou v rámci vysporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva prenechal tejto byť bez akýchkoľvek tiarch a povinností peňažnej výplaty.

2.6 Ďalej mal za to, že z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd za odôvodnené potreby maloletej považoval výdavky spolu vo výške 360 eur, napriek tomu, že matka žiaden z týchto výdavkov v konaní nepreukázala relevantnými dokladmi. Nedôsledne sa preto zaoberal zistením rozsahu týchto

odôvodnených potrieb maloletej. Výška ním navrhovaného výživného 100 eur spolu s rodinnými prídavkami vyplácanými z Nemecka je spolu vo výške 355 eur mesačne. Ak mal súd za preukázané nevyhnutné výdavky na dcéru vo výške 360 eur, tzn., že výdavky by aj v prípade určenia výživného vo výške 100 eur boli kryté v plnom rozsahu. Z toho dôvodu otec nevidel žiaden odôvodnený a zákonný dôvod, pre ktorý súd zamietol jeho návrh na zníženie výživného. Aj postup, ktorým nezohľadnil skutočnosť, že odôvodnené potreby maloletej sú v značnom rozsahu saturované rodinnými prídavkami patriacimi otcovi vyplácanými ale priamo k rukám matky nemeckými úradmi je nezákonný a arbitráry. V tejto súvislosti dal do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/44/2021 zo dňa 20.09.2021. Okrem toho príjmové možnosti matky sú v súčasnosti o niečo vyššie ako príjmy otca, pričom otec na rozdiel od matky musí vynakladať výdavky na cestovanie za maloletou dcérou a výdavky na zabezpečenie si bývania v rodinnom dome jeho priateľky.

2.7 Podľa otca navrhovaná výška výživného je aj v súlade s metodikou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorým sa v prípade plnenia vyživovacích povinností na dve deti určuje výživné na maloleté dieťa vo veku 10 až 14 rokov vo výške 16 % čistého príjmu povinného rodiča. Otec má súdom určenú ďalšiu vyživovaciu povinnosť na syna vo výške 100 eur mesačne.

2.8 S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd pri rozhodovaní o znížení výživného pre maloletú dcéru vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu vzhľadom na ním predložené listiny. Dôsledne sa neriadil základnými všeobecne záväznými zásadami upravujúcimi vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu. Pri svojom rozhodovaní akokoľvek nezohľadnil vyživovaciu povinnosť druhého rodiča – matky a za týmto účelom nevykonal žiadne dokazovanie. Neriadil sa základnými všeobecne záväznými zásadami upravujúcimi vyživovaciu povinnosť rodičov voči dieťaťu (nezohľadnil vyživovaciu povinnosť matky). Neskúmal a nevyhodnotil ani výdavky tvrdené otcom na zabezpečenie svojich potrieb, teda komplexným posúdením pomerov na strane otca. Bez akýchkoľvek pochybností došlo na jeho strane k zníženiu jeho príjmu v porovnaní s jeho príjmom, ktorý dosahoval v čase uzatvorenia pôvodnej rodičovskej dohody. Napokon otec vytýkal súdu, že rozhodnutie založil na úvahe o určení výživného v percentuálnom vyjadrení 20 % až 30 % z čistého príjmu otca s prihliadnutím na okolnosti každého konkrétneho prípadu, pričom sa odvolal na zaužívanú súdnu prax. Mal za to, že takýmto postupom založil svoje rozhodnutie na úvahách a princípoch, ktoré nemajú oporu v znení zákonných ustanovení § 62, § 63 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení zo dňa 04.07.2025 uviedol, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

4. Matka prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 20.08.2025 nesúhlasila s argumentmi otca v odvolaní podporujúc preto správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Uviedla, že otec sa počas celého konania správal špekulatívne, manipuloval s informáciami a pokúšal sa zasadiť do pozície „chudobného človeka“, čo je podľa jej názoru iba kalkulovaná hra s cieľom zbaviť sa svojich povinností. Neustále menil svoju finančnú situáciu podľa potreby, pričom nikdy nepreukázal žiadne konkrétne dôvody na zníženie výživného. Počas celého konania, kedy vykresľoval svoju „nepriaznivú“ finančnú situáciu, ktorá mu „nedovoľuje“ uhrádzať výživné vo výške 250 eur opomenul uviesť, že je vlastníkom niekoľkých nehnuteľností (pozemky, byt, rodinný dom), ktorú informáciu súdu ani sám neuviedol a táto bola oznámená až zo strany matky. Pokiaľ otec poukazyval na vysoké náklady na cestovné, ktoré musí zakaždým vynakladať v súvislosti so stykom za dcérou aj v tomto prípade sa vynašiel a styk si vždy upravil tak, že túto cestu rovno spojil aj s účelom pravdepodobnej kontroly výstavby rodinného domu a nákupu materiálu na výstavbu rodinného domu v obci K., ktorého je podielovým spoluvlastníkom aj so svojou priateľkou. Z toho vyplýva, že aj v čase, kedy nemusel vynaložiť náklady na cestovné v súvislosti so stykom s dcérou tieto vynakladal za iným osobným účelom. Ďalej matka uviedla, že otec sa neustále pokúša presúvať zodpovednosť na svoju priateľku tvrdiac, že ona platí výživné na jeho dcéru, dovolenky a vôbec všetky jeho potreby, ktoré mu nevychádzajú uhrádzať z príjmu zo zamestnania, pričom zamestnávateľom je jeho priateľka. V preklade to znamená, že otec zaplatí svojej priateľke nájomné za jej rodinný dom, v ktorom spoločne žijú, a to v hodnote takmer polovice jeho príjmu, ďalej si zaplatí úver, telefón, elektriку a to ostatné už podľa tvrdení otca uhrádza jeho priateľka. Otec sa tak snaží zbaviť svojej povinnosti voči dcére tým, že sa skrýva za „svojou priateľkou“, ktorá má údajne všetko zaplatiť a finančne zastrešovať“. Podľa matky, ak by sa otec riadne zamestnal v Nemecku je všeobecne známe, že minimálny príjem, ktorý by dosahoval v odbore stavebníctva by bol na úrovni 3.000 až 4.000 eur mesačne. Závažným argumentom proti zníženiu výživného je aj skutočnosť, že otec si počas konania neustále svojvoľne upravoval výšku nákladov (v pôvodnom návrhu uviedol 2.900 eur, následne 1.750 eur a na informačnom stretnutí inú výšku). Z toho, že jeho príjem, ktorý bol v minulosti

vo výške 1.361,13 eur (zamestnaný u priateľky), neskôr prešiel na podporu v nezamestnanosti, kde príjem predstavoval 907,20 eur, po ukončení podpory bol zamestnaný opätovne u priateľky na čiastočný úväzok s príjmom 1.195,71 eur jednoznačne vyplýva, že otec počas celého konania konal úmyselne a špekulatívne s úmyslom stavať sa do oslabenej pozície. Argument otca, že mu zníženie výživného na sumu 100 eur umožní udržiavať styk s dcérou považuje matka za neúprimný a špekulatívny. Je evidentné, že otec sa snaží minimalizovať svoje povinnosti voči dieťaťu, pričom vyhlasuje, že styk s dcérou je pre neho dôležitejší, než platenie výživného. Matka navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

5. Otec ani kolízny opatrovník na vyjadrenie matky písomne nereagovali.

6. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP), účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario CSP) a postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu vo výroku I. a súvisiacom výroku V. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Ostatné výroky ostali nedotknuté nakoľko neboli napadnuté odvolaním.

7. V danej veci sa otec návrhom podaným dňa 24.10.2023 domáhal zníženia výživného na maloleté dieťa odvolávajúc sa na to, že matka využíva výživné na zabezpečenie podnikania a má vyživovaciu povinnosť k synovi. S poukazom na svoj pracovný príjem a výdavky tvrdil, že na jeho strane došlo k zmene v porovnaní s pôvodným konaním.

8. Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Zákon o rodine preto umožňuje, ak sa zmenia pomery na strane rodičov, prípadne na strane detí samotných, aby výživné bolo novým spôsobom upravené (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Samozrejme nejde o akúkoľvek zmenu, ale o takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné určené v predchádzajúcom rozhodnutí už nezodpovedá zmenenej situácii, a to jednak na strane osôb výživou povinných, tak i osoby k výžive oprávnenej. Pri rozhodovaní o zmene výživného je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne, napríklad vývojom životných nákladov. K zmene potrieb oprávneného môže dôjsť najmä v súvislosti s pribúdajúcim vekom (fyzickým vyspíevaním, počínajúc so školskou dochádzkou, ďalšími formami prípravy na budúce povolania). Môže nastať aj zmena v možnostiach povinného plniť vyživovaciu povinnosť v dovtedajšom rozsahu, napríklad v dôsledku vzrastu, alebo aj poklesu jeho príjmu, poprípade v dôsledku zúženia alebo rozšírenia okruhu osôb, ku ktorým má rodič vyživovaciu povinnosť. Takouto zmenou pomerov nie je teda akákoľvek zmena hľadísk rozhodujúcich pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov.

9. Okresný súd po porovnaní pomerov v čase posledného rozhodnutia o výživnom so súčasnými pomermi na strane otca, matky ako aj maloletej sa nestotožnil s tvrdeniami otca o takej zmene pomerov na jeho strane, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného a preto návrh ako nedôvodný zamietol.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, oboznámením sa s odvolaním otca, vyjadrením matky ako i obsahom celého spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutočný stav veci ohľadom pomerov účastníkov konania, porovnal ich pomery s pomermi v čase posledného rozhodovania o výživnom a konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd podľa § 387 CSP konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

11. Otec v odvolaní vytykal súdu, že pri rozhodovaní a o znížení výživného pre maloletú dcéru vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu vzhľadom na ním predložené listiny. Neriadil sa základnými všeobecne záväznými zásadami upravujúcimi vyživovaciu povinnosť rodičov voči dieťaťu (nezohľadnil vyživovaciu povinnosť matky). Neskúmal a nevyhodnotil ani výdavky tvrdené otcom na zabezpečenie svojich potrieb, teda komplexným posúdením jeho pomerov. Bez akýchkoľvek pochybností došlo na jeho strane k zníženiu jeho príjmu v porovnaní s jeho príjmom, ktorý dosahoval v čase uzatvorenia pôvodnej rodičovskej dohody.

12. Odvolací súd podrobne preskúmal rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní otcom vznesené a oboznámiac sa i s vyjadrením matky ich nepovažuje za také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania vykonaného okresným súdom a jeho záver, ktorým návrh otca na zníženie výživného zamietol.

13. Na tomto mieste v prvom rade uvádza, že Civilný mimosporový poriadok pod pojmom „zmena pomerov“ rozumie len zmenu podstatnú a závažnú, nie zmeny krátkodobého charakteru. Malo by ísť o podstatné zmeny v týchto skutočnostiach, ktoré tvorili skutkový základ pôvodného rozhodnutia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/72/2020 z 23.09.2020). Čo sa týka otcom spochybňovanej výšky podpory počas jeho nezamestnanosti uvádzanej súdom v sume 1.312,14 eur tak je pravdou, že z listín ním predložených (č. l. 194, 290 spisu - výpis z účtu) vyplýva, že mu bola v uvedenom čase (od 01.01.2024 do 14.07.2024) vyplácaná suma 907,20 eur mesačne. Napriek tomu bolo možné konštatovať, že išlo len o prechodnú zmenu v pomeroch otca. Následný pracovný príjem otca sa podstatne nelíši od príjmu v čase posledného rozhodovania o výživnom. Ani odvolací súd nemôže súhlasiť so všetkými otcom uvádzanými výdavkami v súvislosti s jeho bývaním (podľa neho v sume 500 eur mesačne) pretože býva u svojej partnerky, ktorá je vlastníčkou rodinného domu a preto je povinná znášať s tým spojené náklady. Nemožno tiež neprihliadnuť na to, že od posledného rozhodnutia o výživnom sa podstatne zmenili majetkové pomery otca, ktorý je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností a ktorú predstavuje aj rozostavaný rodinný dom na Slovensku. Na takúto investíciu sú potrebné značné finančné prostriedky a nie je preto uveriteľné, že by sa na týchto podieľala iba partnerka otca keďže obaja sú podieloví spoluvlastníci pozemku na ktorom sa stavba realizuje. Čo sa týka výdavkov maloletej dcéry správne okresný súd poukázal na to, že od posledného rozhodnutia o výživnom (v r. 2019) vzrástli jej potreby spojené s vekom, v dôsledku telesného a psychického vývinu, návštevou školy a mimoškolskými aktivitami. Ako vyplýva z podania matky z 22.04.2025 výdavky maloletej v konaní špecifikovala a listinami preukázala. Spochybňovanie výdavkov maloletej na zabezpečenie primeranej výživy otcom nie je preto opodstatnené. Taktiež ani za stavu, že sú jej vyplácané rodinné prídavky zo Slovenska i Nemecka nakoľko ich poberala aj v čase posledného rozhodnutia výživnom. Pomery na strane matky boli v konaní pred okresným súdom zisťované a preukázaný bol príjem z pracovnej činnosti. Matka si však v súčasnej dobe vzhľadom na vek maloletej plní vyživovaciu povinnosť k nej poskytovaním bývania a výkonom osobnej starostlivosti. Nemožno však nezdôrazniť hlavne tú skutočnosť, že obom rodičom ubudla vyživovacia povinnosť k plnoletému synovi, ktorý ukončil štúdium na vysokej škole a začal od júna 2025 pracovať ako to vyplýva z vylúčením matky na pojednávaní dňa 13.06.2025 (č. l. 307 spisu). Poukazovanie otca preto na svoju ďalšiu vyživovaciu povinnosť v sume 100 eur mesačne už nie je odôvodnené.

14. Vzhľadom na uvedené ani odvolací súd (zhodne so súdom prvého stupňa) nemal v prejednávanej veci pochybnosti o dôvodnosti zamietnutia návrhu otca na zníženie výživného na dcéru. Stotožnil sa preto s rozsudkom okresného súdu a ako vecne správny ho potvrdil vrátane výroku o trovách konania ohľadom ktorého správne aplikoval ust. § 52 CMP.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 57, § 58 a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný. Neboli zistené ani dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).